

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben.	10 kor. — fill.	Egy évre	16 kor. — fill.
Egy évre	6	Fél évre	8
Fél évre	3	Negyed évre	4
Negyed évre	2	Egy óra	1
Egy óra	1	Egy óra	1
Egyösszám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**

Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többet megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

A nemzet kívánsága.

Más országokban a nemzet kívánsága elkezdve a fejedelemtől az utolsó pörig, mindenki előtt szent és sérthetetlen. Nálunk azonban azon szerencsétlen közösségnél fogva, melyben Ausztriával élünk, a nemzeti kívánalmak mindegyre beleütköznek a bécsi udvari körök ellentállásába, mely már 300 esztendő óta minden nemzeti törekvést és kívánságot még csirájában igyekezett elfojtani. És ebben a nemzetelő munkában hű munkatársakra találtak a magyar kormányokban. Most is a helyett, hogy a nemzeti kívánságok mellé állanának, az udvar kegyét keresve, készek volnának újabb vér és pénz áldozatot kipréselni a nemzetből, amelynek tiltakozó szavát nem hallják meg, de a bécsi parancsszóra majdnem hasra esnek. A császári politikát védik most is a magyar király rovására. A császár hadseregéért lelkesülnek, ahelyett, hogy m. kir. hadsereget léptetnének életbe.

Császári lobogóra esküdtetik fel a magyar ifjakat a magyar trikolor helyett. És a magyar himnusz helyett, császári nótával, a Gotterhaltéval akarják megmételtyezni a magyar katonák lelkét.

És mindezt miért? Mert Ausztria és az udvar így akarja. És ez elég arra, hogy a magyar kormány és pártja még ex-lexbe is hajtsa ezt a szerencsétlen országot. Hiába zárandokolnak fel a fővárosba a küldöttségek, de Széll és pártja nem enged. Hiába vár sok égető és elodázhatlan törvényjavaslat elintézésre, mert a katona urak Bécsben kimondták, hogy először az ő dolgukat kell letárgyalni s csak azután foglalkozhat a nemzet saját ügyeivel. Ilyen megszegő és megalázó körülmények között valóban csodálatos a magyar nemzet türelme, amely még mindig csak a kéréseknél és kívánságoknál tart.

Más nemzet már rég a követelés terére lépett volna a helyünkben, mert a mi kívánságaink mint mindig, ezáltal is, törvényben gyökeresnek s így jogosak. Maga Széll K. is annak ismeri azokat, de azért pártjával együtt erőszakossággal vádolják az ellenzék, mert megvalósítani is akarja azokat. Furcsa logika ez Széllék részéről, dehát megszoktuk már, hogy a következetességet ne keressük náluk.

Véleményük, meggyőződésüknek nincs szilárd alapja, mert örökké fel-felé tekintenek s meghódolnak minden „felsőbb helyről” jött intellemtnek,

A nemzet pedig elégedjék meg továbbra is kívánságainak az óhajtsával s ne háborítsa a Burg csendjét.

A katonák és az obstrukció.

Az ellenzék heves támadásai, melyeket a hadsereg ellen intéznek, nem maradtak hatás nélkül a katonák között sem. E hangulatnak ad kifejezést az alábbi érdekes cikely, mely katonai forrásból ered.

Nyomott hangulat uralkodik az obstrukció miatt a közös hadsereg és a honvédség tisztikarában. A legjobb bajtársak, akik eddig hangosan vitatták kávéházi pikolójuk mellett a napi eseményeket, most szótlanul némán ülnek, gyanakvó pillantást vetve egymásra, mintha egymás gondolatait akarnák ellesni. Oka pedig mindennek az obstrukció.

A közös hadseregbeli tisztikar nap-nap után azzal a reménnyel táplálkozik: hátha sikerül az obstrukciót megbuktatni. A honvéd tisztikar legnagyobb része azonban az obstrukció győzelmében reménykedik, de óhajtsát egyik fél sem meri bajtársai előtt nyilvánítani.

A közös hadsereg tisztikarának minden reménye báró Fejérváry honvédelmi miniszterben összpontosul. Amíg Fejérváry a miniszteri székhelyen ül, addig a közös hadsereg szelleme dominál a honvédségnél is. A honvédelmi miniszter a közös hadseregbeli tisztek áthelyezésével gondoskodik arról, hogy

Domokos Márton

debreczeni főbíró és kora. 1725—1764.

Irtá Zoltai Lajos.

Az egymást követő és felváltó Dobozi, Komáromi, Diószegi, Baranyi és Maróti, jeles főbíráink után a Domokosok jöttek. Apának és fiúnak vezérlő szereplése XVIII. század nagyobb részét betölti, csupán főbírói munkásságokra 36 esztendő esik. Domokos Lajos nevét, életét, tetteit inkább halljuk ma is emlegettetni. Ellenben Domokos Márton emléke csaknem egészen feledékenységbe merült. Holott az apa elmére és tudására nézve nem kisebb a fiánál. Igaz, hogy a nagy nyilvánosság előtt, az ország színe előtt többször és feltűnőbben forgolódott Domokos Lajos, de azért apjának érdemei nem kevésbé maradandó becsüek, akár az egyház és iskola megmentéséért folytatott küzdelmeit tekintjük, akár azt az önzetlen hűség munkát nézzük, melylyel a közjólét eszközeinek és intézményeinek megtartásában, gyarapításában, a város közönséges vagyonsodása fundamentomainak rakosgatásában fáradozott.

Zalakapolesi Domokos Márton dunántúli régi nemes családból származott.

Első ismert őse Béla, ki 1527-ban II. Lajos király testőre volt.¹ Édes apja Ferencz vásoni várkapitány, majd „Rákóczi Ferencz kegyelmes fejedelmünknek brigadéros, egy ezerének főkolonellusa és Sümeg várának főkapitánya”. Édes anyja Oroszi Kata, hasonló módon emlékezetes nemzetségi törzs hajtása. Az irás ezt jegyezte föl eleiről: „az apostoli szent tiszta tudományért jóságokban megkárosítottak, rabságokat szenvedtek és a pozsonyi vértörvényszék előtt is forgottak”.² Első férje Tholdi Márton Ersek Ujvárnál a török fegyvere által esett el, feje karóban is száradott meg. Nyolcz évi özvegység után ment férjhez másodszer Domokos Ferencz uramhoz.³

Domokos Márton születési évét, sem helyét nem ösmerjük. Ugy látszik 1700 körül ringott a bölcsője valamelyik dunántúli falu nemesi kuriáján. Tamás nevű idősb testvérel és két serdülő leánnyal, (Zsuzsánnával, Erzsébettel) együtt korán árván maradt. Édes anyjok 1708. őszén, a labanczok fegyverei elől való bujdosásban, Rimaszombaton, egy hónap mulva pedig a Dunántul vitézkedő édes apjok is meghalt.

¹ Nagy Iván: Magyarország nemes családai III—IV. k. 366. l.

² Tört. Tár. 1902. 583. l.

³ U. o. 584. l.

A két fiu nevelésének gondját most egy méhből való bátyjok, Tholdi Pál debreczeni notárius vette fel, de akit már a következő évben megölt a pestis. „Ebben a híres anyavárosban gyönyörűségeken virágzó s árviz módjára bővekedő, idevezítő szent evangéliumnak s tiszta tudománynak szerelmére alázatosan” kérte végrendeletében a tiszteletes tanácsot és főbíró, viseljék gondját kis öcsceinek, tanitassák az árvákat.⁴

Föltehetjük a debreczeni tanácsról, hogy nem is tagadta meg hű notáriusának utolsó kívánságát. A nagyobbik fiu, Tamás, ugy látszik, gyermek korában meghalt. Mártonnal pedig csak akkor találkozunk újra, midőn már mint kész férfit, mint pesti ügyvédet, a jegyzői tisztre hívja el a debreczeni senatus és communitas.⁵ Domokos Márton 1725. nov. 25-én foglalta el eskütétellel a hivatalát.

Semmi kétség, hogy a debreczeniek már ennek előtte is ösmerék a szárnyát bontogató fiatal prókátor tudását, kitünő képességeit. Vajjon nem épen debreczeni jóakarói buzdítására ment-e külföldre is Domokos Márton? Vajjon nem a város remé-

⁴ U. o. 588 l.

⁵ Szücs Istv. Debreczen tört. III. 767 l.

a honvédség minden szervénél legyen egy egy volt közös tiszt beosztva, akinek alig van egyéb teendője, mint a közös hadsereg szellemének ápolása s elfojtani mindazt, ami magyar.

A honvédségi tisztek körében már évek óta nagy az elkeseredés ezen áthelyezések miatt, nemcsak azért, mert az előléptetésben is hátráltatnak, hanem különösen azért mert az áthelyezettek nemcsak hogy magyarul nem tudnak, de még nem is magyar honosok és esküdt ellenségei mindannak, ami magyar. Számtalan eset igazolja, hogy ezek az áthelyezett tisztek a legkíméletlenebbül üldözték azokat az alantas tiszteket, akik nem akarták megérteni az ő szellemüket és szolgálaton kívül, a magántársalgásban a magyar nyelvet mertek használni. Ezeknek az állspotoknak a megszűnését a honvédtisztek az obstrukció győzelmétől és Fejérváry bukásától várják. Adatokkal lehet bizonyítani, hogy a közös hadsereg tisztikarából több száz magyar származású honvédtiszt kéri évenként a honvédséghez való áthelyezését. Ezek azonban rendszerint elutasítatnak és helyettük olyan közös hadseregbeli cseh és morva származású, magyarul nem tudó tisztek helyeztetnek át, kiknek felsőbb parancsra kell az áthelyezésüket kérelmezni a honvédséghez.

Addig tehát, amíg Fejérváry a honvédelmi miniszteri székben ül és az ő javaslatára nevezi ki ő felsége a honvédség magasabb rangú parancsnokait, akiknek kielérendő részét most is a közös hadseregtől áthelyezett tisztek képezik, addig az osztrák katonai szellem fogja uralni az egész honvédségi intézményt. És hogy ez így legyen, arról báról Fejérváry és az ő kreaturái eléggé gondoskodnak.

A honvédség magyar érzelmű tisztikara tehát már azt is az obstrukció nagy győzelmének tekintené, ha Fejérváry nyugdíjba menne. Barki követné is őt a miniszteri székben, a honvédség katonai szelleme rögtön nagy alakuláson menne át. Megszabadulna a hagyományos osztrák katonai szellemtől, a mely a honvédség minden tagjára lidércnyomásként nehezedik s helyébe lépne, illetve feljúlna ismét a régi magyar honvédszelleme, a mit annak idején József főherceg teremtett meg s a mely a hazafisággal nagyon szépen összeilleszt-

nyét látták-é benne biztosan fejlődni, hogy ilyen gondosan igyekeztek előkészíteni a jövődjét? Mert az őt annyira jellemző tudományos készültséget, classicus műveltséget külföldi akadémiákon szerezte meg, miként számosan Debreczen város tanácsbeli urai közül abban az időben: Doboziak, Baranyiak, Csatáriak és a többiek.⁶

Igy lett D. M. — amint már kartársai vélekedtek felőle — „egy nagy juris naturalis, imperialis, patrii, civilis municipalis meritis, egy nagy statista, egy igaz politicus vagy moralis philosophus, egy nagy historicus, egy nagy geographus, egy nagy linguista, vagy az idegen nemzetek nyelvének tudója a városban, a ki német nyelven a született némettel, francia nyelven a francziával, olasz nyelven az olaszszal, deák nyelven Caesárral, Ciceróval, Minuciussal, nemcsak pennával és írással, hanem élő nyelvvvel is bátran beszélhetett.“

Még közelebb fértközött a debreczeniek szívéhez, midőn Komáromi Katalint vette

⁶ Baranyl László és Csatári János tanácsnokokról biztosan tudjuk, hogy a hallei egyetemen 2 évig filozófiát, jogot, theológiát, matematikát és anatómiát hallgattak. (Turul. 1902. IV. fűzet. Zoltai: Varadi Baranyiak.)

hető és emellett a katonai kiképzésre is sokkal előnyösebb. Forinyák Gyula tábornagyszernagy, honvédségi adlátusnak a távozása óta teljesen megszűnt a magyar szellem a honvédségnél.

Az obstrukció győzelmével tehát az obstruálók nemcsak a hazának és az állampolgároknak tesznek nagy szolgálatot, hanem a magyar honvédségnek is.

Egy kurucz dalról.

Endrődi Sándor kiváló poétánk a Budapesti Naplóban a fenti cím alatt a következőket írja:

Husvét előtt, valamelyik estén egy uri ember jelentkezett nálam, akit, megvallem, még a neve után sem ismertem. Kötelességszerűleg kérdeztem tőle:

— Miben lehetek szolgálatára?

Elővett a zsebéből egy kis könyvecskét, az én Kurucz Nótáimat.

— Azért jöttem — szolt — mert tudatni akarom, hogy az ön összes kuruczno-tait megzenésítettem. Szeretném, ha alkalomilag bemutathatnám őket.

Kissé megijedtem. Sok lesz a jóból, hat még — ha ami könnyen megtörténhetik — nem is lesznek jök. Különbem sem vagyok valami nagy zeneértő. Ritkán hat rám egy-egy újabb dallam, inkább a régiakat szeretem. Szóval, nem sok bizalmam volt az egészhez. De hát mit volt mit tenni, megállapodtunk a napban, az órában, mikor ez a lelkes kurucz dalos, akit egyébként temperamentumos és rokonszenves embernek láttam, be fog állítani hozzám s be fogja nekem mutatni dalainak egész sorozatát.

A kitűzött napon, nagyszombat estéjén csakugyan megjött pontosan s magával hozta Erkel Gyulát az Opera volt karnagyát a ki a jelzett dalokat zongorakiséretre tette át, de egyelőre csak 12—16 darabbal készült el.

Megelőzőleg össze se próbálták, csak úgy rögtönözve kezdték most hozzá. Erkel bácsi megütötte a zongorát s kurucz dalnokom rágyújtott az első dalra, egy kedves, pajzán virágénekre. Csinos, egyszerű, magyaros kis dal volt. Jött utána a többi. Mind szívhez szóló, könnyed és bájos apró-

feleségül, a gazdag, befolyásos, híres Komáromi Csipkés György főbíró, biharmegyei alispán árva lányát, a hasonló nevű biblia fordító hittudós és felejtethetlen kedves predikátor unokáját.

Három év múlva, azután, hogy Debreczenbe jött, már senator, vagyis, a mint abban a bibliás korban mondták „széket nyert az Izraelnek tizenkét vénei között a belső tanácsosságra.“ E mellett a jegyzői tisztelet is megtartja. 1735. elején pedig felesége nagybátyjának öreg Baranyai Mihály uramnak halálával megüresedett főbírói székbe ülteti a választott hités közönség.

Holtáig meg is tartották benne. Csak egyetlen egyszer engedtek neki közben egy évi pihenést. Huszonnyolcz esztendőn és néhány hónapon keresztül viselte a főbírói tisztelet.

Hogy ágya nem rózsákból volt vetve, hogy sokszor tövises utakon kellett járnia. könnyen megértjük, ha nézzük amaz időknek sokféle terheit, sulyos csapásait és a fegyverek hallgatása mellett is megszűnés nélkül nyugtalanító veszedelmeit.

ságok, peregek, mint a gyöngyök, de azért valami különös hatást nem tettek rám. Egyszer aztán felém fordult Erkel bácsi és azt mondta:

— Most tessék ide vigyázni, ha ez sem tetszik, akkor semmi sem tetszik.

S jött egy dal, mely mikor az előadó kissé fátyolos, de azért elég erős tenorjában fölhangzott, mindjárt az első ütemeknél a szokatlan, a rendkívüli hatásával rohanta meg szívemet.

Ez a szöveg:

Kárpát fölött csilagos mán,
Rákóczi áll fenn az ormán.
Ugy áll ott fenn magasba,
Mint egy élő tilalomfa.

Megzöngeti trombitáját —
Zug belé az egész Kárpát,
Megmozdul a tenger szálfa,
Sok bujdosó katonája.

Nagy Rákóczi trombitája
Az ítélet harsonaja,
Fel töri rá nagy sirboltját
Egész halott Magyarországra!

Hát hiszen a szöveg sem épen rossz, valamit kifejez, — Rákóczi megjelenésének egy nem közönség mozzanata, — de az a dallam, mely ezt a szöveget az énekben kísérté, vagy jobban mondva: színezte és magával sodorta, oly lelkes, hatalmas és fölrázó erejű pathosz volt, hogy szinte sápadoztam bele. Valami sejtésű tűz járt át, mintha hirtelen végigvillamlott volna rajtam. A folyton emelkedő dallam hangjaiban, mintha harsogni hallottam volna a tárogatókat, — és csakugyan láttam Rákóczi felséges alakját a Kárpátok ormán és látta a bujdosó katonáinak szálfasorakozását, — annak a nagy döntő pillanatnak egész mozgalmasságát.

Ez a dallam Rákóczi emlékének, fel-támadásának valóságos zenei apotheozisa. Nem strofikus dallam, de a szöveg három strofáját egybefoglaló, vele ölelkező, hőmpölygő, csapkodó nagy ének, mely hivatva van arra, hogy a most országsszerte rendezendő Rákóczi-ünnepeknek lelket és tartalmat adjon, egyébként pedig megmaradjon állandóan szívet-lelket fölemelő, hazafias dalnak.

Hitem szerint hódítóan és diadalmasan fogja megtenni a maga útját. Itéletemben nem is igen csalódhatom, mert én csak szerény zongora kíséret mellett s egyetlen hang előadásában hallottam — de rögtön elképzelttem, mily imponzans, óriási hatást fog kelteni ez a dal erős férfikarban. Csupa magyar ézés, magyar tűz, magyar erő. Ezt, a ki hallja, mindenki megérzi majd.

— Ne is menjünk tovább — szoltam elragadtatva, Ha száz dal között egy ilyen akad: ez az egy maga a dicsőség!

Azóta Erkel Gyula átdolgozta négyes férfikarra s gróf Zichy Jenő, aki a kassai országos Rákóczi-ünnepély rendező bizottságának élén áll, tudomást vett róla. Nincs más hátra, mint szárnyat adni e hatalmas dalnak, hadd zugja-bugja, tárogatózza be az egész országot s vegye szárnyaira alkotójának szerény nevét, aki különben látogató jegyén így nevezi magát: „Boczonádi Szabó Imre, méhész, s a m. kir. Opera tagja“, de voltaképpen poéta az isten kegyelméből.

Dal a pécsi kadétokról.

A „Khinai mézeshetek“-et napra-napra tetszés mellett adják Budapesten a Nép színházban. Kovács kupléi közül különösen nagy tetszéssel találkozik a pécsi hadapród-iskolára vonatkozó, mely így hangzik:

Alig néhánynapos még csak
az a rendelet,
Hogy aki nem tud énekelni,
az tiszt nem lehet
Lám a pécsi kadétok is megjárták
minap
Götterhaltet ki nem fujja,
az obsitot kap;
O Khina, O Khina — bármerre lennék,
szivem visszahina,
Itt nincs az tudva már
Nincs kétfejű madár!
Ó boldog — boldog Khina.

NAPI HIREK.

A „Debreczen“ királysértési pöre.

«Magyarok királya» című hazafias versközléséért királysértési és király elleni izgatási pört kapott a «Debreczen». Ez ügyben Hoffmann vizsgáló bíró újabban is kihallgatta a felelős szerkesztőt, ki az általa meg nem nevezett szerző helyett a felelősséget magára vállalta. — A vizsgálóbíró az ügyészség által emelt vádak, különösből pedig négy versszaknak a tartalma miatt igazoltaknak látja. És mivel a vizsgálatot elrendelő vizsgálóbírósi végzés ellen a terhelt felelős szerkesztőnk nem felebbezett, következik az ügyészség vádindítványa és majd az esküdtzéki tárgyalás, mely érdekesnek ígérkezik már azért is, mert, a mai postával érkezett levél szerint, a felelős szerkesztő védelmét Barabás Béla országgyűlési képviselő szíves készséggel fogadta el. Mi igazi örömmel hozzuk ezt olvasóink tudomására; mert Barabás Béla, ki Tisza Kálmán váradi fészkeből kibuktatta, ki a vívott nemzeti küzdelmeinknek megalkuvást nem ismerő, megközelíthetetlen vezérrelke és gyújtószavú szónoka, nemcsak hazafiságában, de mint magyar jogász is az elsők között áll, ki minden tekintetben kiváló fényes tehetségével, nagy erejével legméltóbban hivatott ilyen gyászos vádaknak a visszaverésére és megdöntésére.

Bezárt iskolák Hajdunánáson.

Hajdunánáson a folyó iskolai év nem volt szerencsés a különféle járványos gyermekbetegségek miatt, többet mint nem be voltak zárva az elemiiskolák; sőt most már egészen szeptemberig bezárták. A roncsoló toroklob avöröshimlő pusztítja a gyermekeket. Alig mulik nap gyermektemetés nélkül és így kilátás sincs arra, hogy mostanában meg-

nyithassák a népiskolákat, melynek a fekete halál rabolgatja a növendékeit.

A nagyhatalmi állás.

Egyik fővárosi napilap érdekes kimutatást közöl most, amikor a kormány nagyhatalmi állásra hivatkozik és a katonai terhek emelését követeli. Eszerint Aglia birtokolja Gibraltárt, Máltát, Egyiptomot, Délafrikát, Indiát, Cyprust, a Szezei-öblöt. Olaszország Tripolisban vetette meg lábát, a német sasok Kis-Ázsia és Mezopotamia felett csattognak, az amerikai csillagos lobogó már a levantei vizeken is ott leng, Oroszország a Bosporust, Afganisztánt és Mandzsuriát szorongatja, a francia köztársaság Algeria és Senegalban lett urra, még a gyöngye Spanyolország is diktál a marokkói partokon, mind-mind igazi nagyhatalmi aspirációkkal van eltelve, amelyekért csakugyan érdemes is áldozatokat hozni. A mi nagyhatalmi ábrándunk a bosznia-hercegovinai sziklákra épült, újabban pedig Albánia kavicsbányáira terjed. Nos, azért a nagyhatalmu állásért nem nagyon érdemes áldozatot hozni. Sokkal jobban tennék vezető államférfiaink, ha bevallanák, hogy egyáltalában nem vagyunk s nem is akarunk lenni nagyhatalom, hanem igenis meglevő kishatalmunk forog veszélyben, igazi nagyhatalmi szomszédaink részéről.

A katonai létszám kiegészítése sorozás nélkül.

Mint hogy immár egészen bizonyos, hogy az obstrukció következtében május elsején megkezdődik a törvényen kívül való kormányzás, az illetékes körök már most keresik a megoldását annak a problémának, hogy miképpen egészítsék ki a katonaság létszámát arra az esetre, ha a sorozás megtartása az idén egyáltalán lehetetlenné válnék. Sőt már hallatszik is, hogy a véderőről szóló törvényben megtalálták a módját a sorozás nélkül való létszám kiegészítésnek. E törvényből szürték le azt a tervet, hogy az idén csak december harminczegyedikén bocsátják haza a három évüket kiszolgált katonákat, akik rendes körülmények között már októberben visszatértek volna a polgáriéletbe. Az 1889. évi VI. törvényzikk ugyanis kimondja, hogy a szolgálati idő tekintet nélkül az állománybavétel napjára, annak az évnek december 31-iki napján végződik, a melyben az illető kötelezettsége eltelt. A kiszolgált katonák elbocsátásával megfogartozott létszámot pedig a fölmerült terv szerint úgy egészítik ki, hogy az 1889. évi VI. törvényzikk 12. szakaszára támaszkodva, az 1888. XXVIII. törvényzikk 1. szakasza értelmében „az elkerülhetetlen szükség mérve szerint és annak tartamára ő felsége parancsára“ 1904. évi január elsején behívják tényleges szolgálatra a póttartalékosokat.

A főiskolai ifjuság nagygyűlése.

A főiskolai akadémiai ifjuság tegnap délután öt órakor Görömbey Péter főiskolai szenior összehívására és elnöklése alatt ifjusági nagygyűlést tartott, melyen több fon-

tos ügyet beszéltek meg. Első sorban az egységes diáksapka ügyében döntöttek, elhatározván, hogy a diáksapkát a budapesti egységes alakban viselni fogják. A kivételre nézve Prelovski András helybeli czég ajánlatát fogadták el, ki finom fekete kangarból, piros selyem beléssel két nemzeti színű és egy kék sárga D. A. monogrammos gombbal magyar anyagból fogja azt elkészíteni. Másodsorban a május 22-iki Rákóczi-ünnepre nézve határozták el, hogy az ifjuság a nép számára azon a napon ünnepet fog rendezni a város több pontján, a márczius 15-iki ünnepek mintájára. A rendezéssel az ifjuság erre leghivatottabb szervét, a Magyar Irodalmi Társulatot illetve ennek választmányát bízták meg. Azután több tárgy nem lévén, az elnök a gyűlést bezárta.

Meddig él a légy?

Az újságok vegyes rovatában időközönként megismétlődik egy más szenzációs leleplezés a természetudományok köréből. Így: Hány évig él a béka? Meddig bírja ki ivás nélkül a teve? Az oroszlanok fogatkozásának statisztikája milyen arányban áll a Szahara homokjának színével? . . . Hát a légy, az istenadta légy meddig él? Erre akarunk most megfelelni, amikor elmondunk egy érdekes csodát, amely Szegeden történt. A megvés püspök járt éppen Szegeden s ez alkalommal ellátogatott minden jó ösmaróséhoz. Kiment a tanyák közé is ebédre, mert ott is voltak érdemes felebarátok.

Ebéd közben azt mondja a házigazda:

— No, szent Atyám, most olyan jó bort hozok, amilyent még aligha ivott.

— Igazán olyan jó?

— Éppen husz éves lesz ősszel. Azóta palackban hever a pinczében.

Elmegy a házigazda és sokáig odamarad. Végül visszaérkezik egy jókora flakóval. Poros is volt, pókhálós is, ott tisztította le róla a társaság színe előtt nagyobb hatás kedvéért.

— Mesés bor, saját termésem husz évről, ismételte.

Aztán nekirugaszkodott a dugóhuzóval, erőlködött egy keveset, míg nagyot pattant a levegő.

. . . A palackból pedig kiszállott egy bolondos kis légy és odarepült egyenesen a kegyelmes püspök elé.

A szalmafonóipar a hajduk és jászok közt.

A szalmafonó ipar virágzó háziipar volt régidők óta a nánási hajduk között. Ennekelőtte minden háznál fonták, varrták a pompás szalmakalapot, mely után Galicziából, Lengyelországból lejöttek az oroszsidó kereskedők és bizony-bizony a volgamelletti oroszparaszt is a nánási hajdu fonta, varrta szalmakalapban takargatott nyáron át. Akkor a nánási hajducsaládok tisztességes mellékeresete volt a hosszutelen át a szalmakalapfonás és varrás, szép haszonnal üzték ezt minden háznál, jobb módúak, mint szegények egyiránt. De ma azonban Hajdunánáson letört, pang, tengődik ez a hasznos és hiresen virágzó háziipar, mert nem érdemes vele az időt lopni. Az ezer és ezer családnak tisztos mellékeresetet biztosító ősi háziipart agyonütötték és tönkretették az államilag segélyezett, betelepített gyárparral mely Kinából, honnét szállítván be-

Biztos színű nőruha szövetek nyári osztálya gazdag választékban áll a t. közönség rendelkezésére. — A legjobb izlés szerinti Cretonok, Levantinok,

Duchesse selyem utánzatok, ajouros színes, fehér batisztok és pikétek,

Csalánvásznak.

Kardos László

DEBRECZEN, Kossuth-utca.

Kivánságra

mintagyűjtemény szívesen küldetik.

a barom olesó idegen fonatokat, mely a házilag készített magyarfonatnak az árát teljesen lenyomta, másrészt a gyári verseny a szalmakalap varrókat és árulókat is teljesen kiszorította a piacról, úgy hogy, mondhatjuk, az egykor oly virágzó és üdvös hajdunánási szalmakalap fonás háziipar valóságosan az állam közreműködése mellett ment tönkre. És míg a házi iparnak ezen szomorú és kárhozatos pusztulása következtetett be Hajdunánáson, addig, egy a szintén a debr. kamarához tartozó városban, Jászberényben, Darányi földmivelési miniszter jóvoltából, most honosítják meg, mint háziipart és mint az alábbi levélből értesülünk kecsesgető szép kilátások mellett, míg majdnem aztán később azt is agyonfojtja valamelyik jövődöbéli kereskedelemügyi miniszter a protekciós gyári vállalatával. Az idevonatkozó jászberényi levél, mely a Hajdunánáson egykor virágzó s most tönkretett szalmafonó háziipar szempontjából is érdekes, így hangzik:

Tudvalevő dolog, hogy Darányi földmivelési miniszter körültekintő figyelmét semmi nem került ki, amivel tétlenségéből felrázhatja az eddig szunnyadókat és főleg amivel a téli foglalkozás hiánya miatt szenvedő emberiséget létfontosságának könnyítése végett tisztességes és becsületes munkára buzdítsa. Ilyen a többek közül a háziiparnak mintegy alapját képező szalmakalapfonó tanfolyamnak létesítése, melyek már sok helyütt sok családnak munkát és kenyeret adnak. Ebből a figyelemből volt része — Jászberény városának is, ahol az 1901—1902. és 1902—1903. években szalmakalapfonó tanfolyamot szerveztek, amelynek ma második kiállításában gyönyörködik a város minden rangú lakossága. — Jászberény városa örömmel hozta meg a helyiség bérlésével, a fűtéssel és szolgálkalmazásával járó csekély áldozatot s a tanfolyam a debreczeni kereskedelmi és iparkamara felügyelete alatt életbe és működésbe lépett. Bár erős tusák dultak a város belületében az elmúlt 5—6 év alatt, ezen nemes ügy csorbát nem szenvedve minden fennakadás nélkül haladt a megkezdett jó uton. Az igazi közjóban mindig felül tudott emelkedni a város vezetősége. Ennek a város lakossága örülvén — felfogta és megértette a haladás intő szavát és hogy megvalósítsa e nemes eszmét, sorakozott annak zászlója alá úgy, hogy ma büszkén hivatkozhat az előjáróság arra, hogy Jászberényben 60 erős törzs van, melyből a szalmakalapfonó iparág kellő utannézés és körültekintéssel teljes erejében foghat kifejlődni és a lakosság létfontosságának könnyítésére szolgálni. Most van a második kiállítás a szalmakalapfonó munkából a városháza nagytermében. Özönlik a helybeli és vidéki nép annak megtekintésére s a ki ott megjelenik, bámulatra ragadja az egyszerű szalmából művésziül összeállított gyönyörű tárgyak különfélesége, melyeket a Molnár Piroska jászberényi tanítónő vezetése alatt az elmúlt — téli — 6 hónap alatt 21 növendék hangyaszorgalommal készített. A tanfolyam növendékei ingyenes oktatásban részesültek, nemcsak a vezetőnő járandóságát fizette az állam, de még anyagok beszerzésére is 400 koronát utalványozott. Ezeken felül két gépet és felszerelést

bocsájtott minden díjazás nélkül a tanfolyam rendelkezésére és ráadásul jutalomdíjakat is tűzött ki a miniszter amelyekhez Jászberény városa is hozzá járult. Amit a növendékek készítenek övék leend ingyen. Így van ez jól, ha az előjáróság a nép érdekét szíven viseli, ily intézkedésével buzdítván a lakosságot, értelmes, becsületes munkával való foglalkozásra. Megindult a mozgalom az iránt is, hogy a képzett növendékek szövetkezzenek a szalmakalap előállítására — annak egész éven át gyártására és alkalmas módon való elárúsítására. Így hát van remény arra, hogy a két tanfolyamban kiképzett erők parlagon heverni nem fognak, sőt minél többet vonnak még magukhoz. Így hatol le a munkaszerepet a nép alsó rétegébe, hogy onnan a nyomort a munka fegyvereivel elűzze. Czigány János, ügyvéd, a jászberényi 7 ik ker. Népkör elnöke.

A zárszámadás és a tanács.

Egyik előző számunkban közöltük, hogy Roncsik Ljos főszámvevő elkészítette a múlt évi zárszámadást. A városi tanács Kovács József polgármester elnöklésével tegnap délelőtt 10 órától fél 2 óráig tárgyalta és átvizsgálta a főszámvevő által bemutatott zárszámadást. Tételről-tételre átvizsgálták a számadásokat. A főszámvevő minden czinnél, ahol a megállapított összeg felül hitel tullepés történt, felvilágosította a tanácsot és igazolta, hogy a hiteltullepés vagy közgyűlési vagy tanácsi határozat alapján történt. A tanács végeredményében magáévá tette a főszámvevő előterjesztéseit és a végösszegeket, úgy a hogy azt a főszámvevő összeállította, magáévá tette. — Eszerint a rendes bevétel volt 2.590,385 korona 92 fillér, a rendes kiadás 2.312,675 korona 79 fillér, a bevételi többlet 277.710 korona 13 fillért tett ki. A rendkívüli bevétel 656,470 korona 71 fillér, a rendkívüli kiadás 906.731 korona 20 fillér, a bevételi keveslet tehát 25260 korona 49 fillér volt. Az átmeneti bevétel 425.460 korona 73 fillér, az átmeneti kiadás 446.539 korona 28 fillér, a kiadási többlet 21078 korona 55 fillér volt. Ha most már a 277,710 korona 13 fillér rendes bevételi többletből a bevételi keveslet együttes összegét 271.339 korona 04 fillért levonjuk, **a tiszta pénztári maradvány 6371 korona 09 fillért tesz ki.** A zárszámadást most a tanács véleményadás végett kiadta a gazdasági, a jog- és p. ü. bizottságnak és azoknak véleményes jelentése alapján a maga javaslatát megtéve, terjeszti a közgyűlés elé.

Bodnár ezredes elutazása.

Bodnár István ezredes, a debreczeni 3 honvédgyalogezred volt népszerű és szeretett parancsooka, kolozsvári új dandárparancsnok, ma délelőtt hagyta el

végkép városunkat. A vasutnál megjelent a helybeli tisztikar, és közeletünk számos tagja, hogy szívélyes bucsut vegyenek Bodnár ezredestől.

Dohányzás a színházban.

Oláh Károly színházfelügyelő tanácsnoknak ma jelentést tettek, hogy tegnap este intelligens uri emberek a páholyok előcsarnokában cigarettáztak. A meggondolatlan dohányzó urak kiletét megtudni nem sikerült. Több óvatosság és szigorubb felügyelet kellene, hogy az ilyen dohányzó urak kedvét jövőben elvegyék attól, hogy a színház belsejében dohányozzanak.

Rákosi Viktor és Fejérváry a folyosón.

A „Független Magyarország” kedves történetet közöl Rákosi Viktorról a népszerű hajdusági követről, ki a képviselőház folyosóján Fejérváryt következoleg tromfolta le: A multkor, amikor a pécsi hadapródiskolában történt botrányok foglalkoztatták a képviselőket, br. Fejérváry Géza a folyosón elfogta Sipuluszt s nagy buzgón mutogatta neki a honvéhadapród iskolák tankönyveit, melyekben a szabadságharcz eseményei elég tárgyilagosan vannak leírva. Hosszan bizonyítja, hogy a szélsőbal támadása ime alaptalan s diadalmasan mutat a könyvekre:

— Ime, itt a bizonyíték.

Rákosi Viktor mosolyogva néz a miniszter szemébe.

— És csakugyan tanítják az iskolákban ezeket a könyveket, kegyelmes uram?

Fejérváry meghökkenve hátrál, gondolkodik, tétováz.

— Azt hiszek, — mondja ezután nem egész mély meggyőződéssel — hogy ezeket tanítanak.

— No, mert nekem hiába mutatsz száz ilyen könyvet is, kegyelmes uram, ha az iskolákban — a százegeyediket tanítják.

Pálmay Ilka a Hortobágyon.

Pálmay Ilka, ki négy estén át páratlan sikerrel vendégszerepelt Debreczenben, a jövő héten ismét visszatér Debreczenbe. A művésznő debreczeni tartózkodása alatt több ízben fejezte ki ama óhaját, hogy szeretné már egyszer megtekinteni a híres délibabos Hortobágy pusztát is! A művésznőnek ez a vágya most teljedni fog, mert mint értesülünk, a művésznő újabb vendégszereplése után, szerdán reggel Király Gyula, Oláh Károly tanácsnokkal kocsin kimegy a Hortobágyra. Ugyanakkor a vonaton is többben mennek ki a Hortobágyra a művésznő fogadására.

Szegény legény, gazdag leány.

Amerikában se tisztára a dollár kormányozza a világot: a szív is megszólal néha és diadalra viszi a maga igaz érzését. Az újvilágban is megcsigal egy-egy egészen régi módi regény, a mely lakodalommal fejeződik be. Ennek a legújabb régi módi regénynek egy newyorki milliomos kisasszony, Missz Karolina Stockes a hősnője, a hőst pedig Hunter Róbertnek hívják. Karolina kisasszony most huszonkét

Balkányi fényképész.

Debreczen, Piacz-u. 81.

A fényképezés valamiint a festészet terén külföldön szerzett gyakorlatom által képesítve vagyok művészi munkát és különlegességet előállítani. Képnagyítások, platin, akvarell festmények. Együttal felhívom a t. közönség figyelmét dusan felszerelt raktáramra fényképezési cikkekben, mely minden irányban versenyképes. Amatőr vevőim ingyenes oktatásban részesülnek, valamint díjmentesen használhatják kifogástalanul felszerelt laboratóriumomat. A t. közönség pártfogását kérve, egyuttal biztosítom áramim méltányosságáról valamint lelkiismeretes kiszolgálásról.

==== Tisztelettel **BALKÁNYI fényképész.** ====

esztendő, igen szép és igen finom lelkű leány, e mellett az a nagyon megbecsülni való jó tulajdonsága is megvan, hogy egyetlen gyermeke Anson Phelps Stockes urnak egy százsorosan milliomos bankárnak. A vőlegény földhözragadt szegény famillióból való, iparos inas volt és garasonkint takarított meg annyit, hogy beiratkozhatott egy kollégiumba, a melyet mint afféle szegény diák, nagy nélkülözések közepette végzett el. Hogy aztán diplomát szerzett, a szerény, dolgos és eszes fiatalember egy jótékony nőegylet irodájában kapott állást. Ott ismerkedett meg Stockes kisasszonnyal, a ki nagy buzgalommal jótékonykodott már azelőtt is, de valóságos szenvedelemmel adta magát a szegények gyámolítására, a mióta a fiatal Hunter az irodában dolgozott. Szóval: a két fiatal megszerette egymást és a szerelemből ime házasság lesz a jövő hónapban. A kézfogó már megvolt. Az öreg milliomos bankár egyáltalában nem akadékoskodott. Tavaly, mikor a dolgot megtudta, csak egy esztendői haladékot kért a szerelem tartósságának kipróbálására. Az érzés túlélte a háromszázhatvanöt napot és az öreg milliomos szívesen öléte keblére a szegény legényt. Ugy gondolkodott: miért legyen a leánya boldogtalan, csak azért, mert gazdag.

Egy fiatalleány öngyilkossági kísérlete.

Egyik helybeli leánynevelő intézetben ma reggel öngyilkossági kísérlet történt. Az intézet egyik III-ik felső évfolyamának növendéke, 16 éves urileány megmérgezte magát. A gyorsan előhívott orvosi segítség folytán az öngyilkosjelölt kisasszony túl van a veszélyen.

Gyilkos katona.

Ritka embertelenséggel szurt le egy elvetemült közkatona Szegeden a nyílt utcán egy ártatlan járókelőt — tévedésből. A katona ellenfelének szánta a gyilkos döfést, mely egy békés polgárember halálával végződött. A szegedfelsővárosi Gedó-féle vendéglőben egy csekélység miatt hevesen összeszólalkoztak Csányi Antal és Szabó János 46. gyalogezredbeli közkatona. A jó pajtasok egy ideig békitőleg léptek közben, de hazafelé menet a megsértett Szabó János nem hagyta annyiban a dolgot. Csányi Antal testvérével Andrással, kihez a megszólalásig hasonlít, elül ment s a hátuk mögött jött Szabó János, ki oldalfegyverével erős ütést mért Csányi Antalra. Erre újabb verekedés keletkezett s a verekedésben Szabó János oldalfegyverét — tévedésből — Csányi András hátába szurta. A hoszu penge markolatig hatolt az ártatlan ember testébe, a szurás a lágyék mellett történt s a gyenge hason jött ki. A vérengző katona erre futásnak eredt, Csányit pedig a városi közkórhába szállították, ahol még aznap délben sebébe behalt. A gyilkos nem sokáig bolyonghatott szabadon bűnével. A katonai őrző egy mulatóhelyen letartóztatta s a bűnös felett a katonai törvényszék fog szigorú ítéletet mondani.

Czikksorozat a magyar koronáról.

A Hajduszoboszlón megjelenő „Szoboszló és Vidéke” című hetilap érdekes cikksorozatot közölt arról, hogy szállították 1849-ben Debreczenbe a magyar koronát. A cikksorozat nagy érdeklődést keltett, mert

Kossuth Ferencz, Gracza György és Hentaller Lajos is beleszóltak a kérdésbe dolgozataikkal. A különböző adatokból kiderült, hogy a magyar szent korona 1849-ben több napig volt Hajduszoboszlón Fogthúy János földbirtokos házában.

Egy megtagadott aláírás.

Az „Egyetértésből” olvassuk: „Csillagó, ragyogó főúri esküvő volt ma délelőtt. Daliás, uri vőlegény gróf Nádasdy Tamás esküvő örök hűséget a Jézus Szent Szivéről nevezett templomban az arájának, Wenckheim Mariska grófkisasszonynak. Orgonavirág illata vegyült össze templom levegőjében a tömjénnel, magyar egyházi énekeket bugott az orgona s József Ágost főherceggel az élén majdnem az egész magyar arisztokrácia ott volt két mágnás-család ifju sarjadékának az egyesülésén. Körülbül így íródott meg lapunk más helyén az esküvő. Vajmi kevesen tudják azonban azok közül, akik szinig megtöltötték a Mária-utcai puritán kis templom belsejét, hogy a fehér menyasszony, lesütött szemű halavány menyasszonyt, a ki halkan rehogte el ma az oltár előtt az igen-t, tegnap délután egész más szerepet játszott, a mikor az anyakönyvvezető előtt kötötte meg az állam törvényei értelmében a frigyét. A jelent rövid volt, de frappáns. Délután öt órakor a józsefvárosi anyakönyvvezető előtt megjelent a vőlegény s a menyasszony a családjával együtt, hogy megkössék a házasságot. Az esketés megtörténte után az anyakönyvvezető felhívta az új házaspárt, hogy a törvény értelmében írja alá az anyakönyvet.

Gróf Nádasdy Tamás szó nélkül oda is jegyezte a nevet a rózsaszínű iv aljára. Átadták a tollat a menyasszonynak.

Wenckheim Mariska grófkisasszony azonban fölemelte a fejét s csengő hangon kijelentette:

— Én ezt a jegyzőkönyvet nem írom alá.

Nagy volt a meglepetés. Az anyakönyvvezető illő tisztelettel megkérdezte a vonakodás okát.

— Mert a vallási meggyőződésemmel ellenkezik!

Az anyakönyvvezető, a kit a szokatlan jelenet kissé frappirozott, megkísérelte meggyőzni a grófnőt, hogy csak egyszerű formáság az egész, azonban sikertelenül. A grófnő egyre csak ezt ismételte:

— Nem írom alá.

Hát így történt. Az anyakönyvvezető följegyezte a kötelessége értelmében a dolgot, ami természetesen nem változtat a házasság érvényességén, mert végre is joga van valakinek — ha épen úgy akarja — így eljárni. A törvény elismeri az alá nem írt jegyzőkönyv daczára a házasságot.

A korintusi anarkista.

Görög ujságok most egy titokzatos férfiről írnak, aki a német csásár fiaival együtt tűnt föl Görögország városában, Korintusban. A titokzatos ember rendkívül érdeklődött a német hercegek megérkezése iránt és mert kiletéről nem lehetett biztos tudomást — szerezni, a rendőrség mint anarkistát elfogta. — Az idegen vadul szitkozódott, és megtagadott mindenféle felvilágosítást és egyre azt hajtogatta, hogy a német trónörökösnek ismerőse és hogy német katonatiszt volt valami-

kor. Az elfogott ember nevét meg is mondták a trónörökösnek, aki kielentette, hogy olyan nevű ismerőse nincsen. — A görög rendőrség tehát ismét olyan keveset tudott, mint azelőtt és mert Görögországban nem leher alapos megokolás nélkül évekig a fogságban tartani valakit, a titokzatos idegent szabadon bocsátották. Eközben a német hercegek kirándulást tettek Akrokontba, vissza is jöttek és jakton kirándultak a tengerre. Ekkor a titokzatos idegen hajót bérelt és ő is kirándult. Amikor a társaság visszaérkezett, híre járt, hogy a titokzatos idegen a nyílt tengeren átment a trónörökös hajójára, ahol félora hosszágig maradt. Ekkor egyszerre mindenki érdeklődött az ismeretlen iránt. Látni akartak, de eltűnt és azt sem lehetett megállapítani hová ment el. A görög ujságok most azt mondják, hogy az ismeretlen ember német rendőrtisztviselő volt, ki azért jött, hogy görög kollégái intézkedéseit ellenőrizze.

Rózsa Lajos

első legnagyobb női és gyermek felöltő áruháza Debreczenben értesíti a t. hölgyközönséget, hogy az előkelő urhölgyvilág részére a legmodernebb tavaszi felöltő és kalap különlegességei rendkívül nagy választékban meglepő olcsó áron arusittanak.

Nyilatkozat.

Én a szolyvai vizet a légutak hurutjánál már több év óta rendelem és megvagyok róla győződve, hogy hatása a külföldi vizekével egyenrangú. Én legalább soha seltersit, vagy emsit nem rendelék. Dr. Csatkai Ignác Darufa va (Sopron m.)

A szolyvai ásványviz kitünő üdítő ital. A savanykás kerti borokkal vegyítve rendkívül kellemes.

SZINHÁZ.

Műsor:

Szerdán: Egy szegény ifju története.
Csütörtökön: Bob herceg.
Pénteken: Bob herceg.

Nebántsvirág.

(Pálmay Ilka negyedik vendégjátéka.)

A Pálmai-esték szokott képe mutatkozott tegnap este is: zsufolt nézőtér, a művésznőt lelkesen ünneplő válogatott előkelő közönség.

Makó igazgató, mint a jó játékos, a játék végén adogatja ki az ütőkártyáit, s a mint az eredmény mutatja, nem volt rossz a számítása.

Flavigny Denise Pálmai Ilkának régi híres szerepe. Tegnap esti játéka érthetővé tette, miért aratott épen ebben a szerepben annyi diadalt. Egy zárdanövendék ajtatosságát, de minden kedvező alkalommal felpezdülő pajkosságát annyi bájjal, finomsággal, a szerep minden szavának megelevenítésével, mint a hogy Pálmai a Deniseben tette, a mi szinpadunkon eddig nem játszotta még senki.

Énekszámait mind meg kellett ismételnie. Betétül egy kuplét énekelt, amely semmiben sem volt jobb, vagy rosszabb, mint az operett ismert énekszám: a Jami és Juczi kupléja. A betét helye is jó volt megválasztva, egyáltalán nem zavarta meg az előadás összhangját.

**Hatóságilag engedélyezett
üzletfelosztási
végkiárulás.**

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy más vállalkozás miatt

**kézmű, vászon, rövidáru
kereskedésemet felosztatom.**

Az összes áruk felette olcsó árért adatnak el. — Berendezés eladó.

Tisztelettel **MAYERING GYULA.** Piacz-utcza.

Megelőző vendégjátékai alkalmával is kapott tapsot eleget, de egyszer sem volt az ünneplés oly lelkes, mint tegnap este. A vasfüggöny elé is számtalanszor kihívták.

Raadásul két szép virágcsokorral kedveskedett közönségünk a nagy művésznőnek hálája és elismerése jeléül.

A többi szereplők közül kivált Makó igazgató az őrnagy hálás szerepében; Krémer Celestint jó kedvvel, ügyesen, bár a karzat tapsai kedvéért egy kis tulzással adta. Jó volt Faragó, mint színigazgató, Mezei, mint Chainplatreux, sőt Szilágyi is kitett magáért a Loziot őrmester vidám szerepében.

(- s - c.)

Pálmay Ilka újabb felléptei.

Pálmay Ilka csodás művészetével felvillanyozta a debreczeni közönséget. — A művésznő, ki ma reggel Budapestre utazott, ismét vissza tér Debreczenbe, és hétfőn, kedden ujjalag fellép a debreczeni színházban. Hétfőn Szép Helénát játsza, Kedden pedig a Huszárcsinyben lép fel. Az előadások, tekintve az eddigi nagy érdeklődést, bizonyára zsufolt nézőtér előtt mennek végbe.

A színház házi kezelésben.

Debreczen város színügyi bizottsága tegnap délután Kovács József polgármester elnöklésével ülést tartott. A gyűlés legfontosabb tárgya a színház házi kezelésbe vételének kérdése volt. Három év előtt merült fel ez az eszme és a színügyi bizottság egy bizottságot küldött ki a kérdés tanulmányozására. A bizottság terjedelmes memorandumban számolt be tanulmányozásának eredményéről és e tárgyban ugyancsak memorandumot dolgozott ki Oláh Károly tanácsnok dr. Fejér Ferenczel egyetemben, melyet annak idején egész terjedelmében közöltünk is. A memorandumot Varga Elemér jegyző olvasta fel és az egyenesen a házi kezelés mellett tör lándzsát, Oláh Károly, Dobieczy Sándor, Szentkirályi Tivadar, Fejér Ferencz, Komlóssy Dezső, Aczél Géza, Vecsey Imre szólottak a kérdéshez. A vita befejezése után megejtették a szavazást. A bizottság 5 szavazattal 4 ellenében, egy szótöbbséggel kimondotta, hogy a közgyűlésnek a színház házi kezelésbe vételét fogja javasolni. Ezután kisebb fontosságú ügyeket intéztek el. Ezek közé tartozott a biralat, melyet a bizottság a társulat felett gyakorolt. A bizottság kimondotta, hogy a jelenlegi társulat megfelel a közönség igényeinek és azzal meg van elégedve. Tudomásul vették azt is, hogy Makó egy harmadik énekesnővel tárgyalásokat folytat. A gyűlés ezzel véget ért.

IRODALOM.

Az állatok Világának

most megjelent 94-dik füzetében az emlősökről szóló rész folytatását kapjuk. Brehm színes, ragyogó tolla ezutal a szarvas féldről ír éppen olyan érdekesen mint eddig. A szarvasok különféle fajainak felsorolása közben hosszabban időzik a gimszarvasoknál, amelyeket nem csak csodálatosan ősmertet, de amelyekről módfelel érdeke-

szítő dolgokat is mesél. Vadászok és laikusok, természetbuvárok és erdészek egyaránt gyönyörűséggel fogják olvasni ezt a részt a többivel együtt, bizonyosságul annak hogy Brehm ezt a hatalmas munkát mindenkinék írta. A füzethez csatolt feketenyomatú műlap a gimszarvasokat ábrázolja, míg a szövegképek a muntjak-szarvast a számbárszarvast, a pettyes-szarvast tüntetik föl a jávorszarvassal s a gimszarvas agancsával egyetemben. Az Allatok világa a Légrády testvérek kiadásában először füzetenként jelenik meg, hogy azután díszes kötötű kötetekben is kapható legyen. Egy füzetnek 80 fillér, egy kötetnek pedig 18 korona az ára. As eddig megjelent füzetek és kötetek ugy a Légrády czég könyvkiadóhivatalában (váci körut 78) mint minden könyvkereskedésben megvásárolhatók.

A „Vasárnapi Ujság”

április 26-iki száma 28 képpel és a következő tartalommal jelent meg: „Feridun bey” (arczképpel) Vámbéry Ármintól. — Költemények: „Mindegy”. G. Diószeghy Mórtól. — „Az ébredés” Sully Prudhomme költeménye. Francziából fordította Szabados Ede. — „Az a bizonyos Mikos” Elbeszélés, írta: Mikszáth Kálmán. — „Fölfelé” Regény. írta Vértess Arnold (Goró Lajos rajzaival). — „A nádasban” Regény. írta Karazin N. Orosz eredetiből fordította Ambrozovics Dezső (képekkel). — „Villamos ütés ellen óvó ruha” (képpel). — „A könyvtár épületről” (képekkel a londoni, párisi, washingtoni és budapesti könyvtárakból). — „Don Juan de Austria és a lepantói csata.” Reményi Antaltól (képekkel). — „A honi vakok könyvtárából.” — „Magyarország a bécsi nemzetközi méhészeti kiállításon.” (képpel). — „Hóman Ottó.” (arczképpel). — „A meggyilkolt orosz konzul.” (Seserbina mitroviczai orosz konzul arczképpel). — „Bonczi.” (arczképpel). — „Vidéki küldöttségek a Hazban.” (képekkel). — „Angol labdarugók Budapesten.” (képekkel). — Irodalom és művészet, Közintézetek és Egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. rendes heti rovatok. A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negyedévre négy kor. „Politikai Ujdonságok”-kal és a „Világkrónika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem utca 4. sz.) — Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap” a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

Hatvani—hetveni . . .

(Adatok a „kutyabőr” vásárból.)

A „Független Közvélemény” című szegedi laptársunk érdekesen elmélkedik az újabb magyar nemesség adományozásáról. A király többnyire idegen nevű uraknak és utódaiknak díjmentesen vagy a szabályszerű illeték leszurkolása mellett vesztegeti a magyarnemességet. Füttyös nemeseknek nevezi ezeket a czikkirő, ki örömeiben ujjongana, ha a czim- és rangkorság lejárata volna a czél, hiszen a munka századába nevelés a nemlétező előjog . . .

Azért ha borralaló gyanánt osztogatnák az újabb nyuzásu kutyabőrt, helyeselné, mint például a Takova, Medjidje-rendet szokták . . . De mivel nem ilyen czélből történik a nemesítés, a kialakuló félben levő polgári társadalomból, annak méltelyezésére új osztály

válik, melyről eszébe jut Honvéd Attilá-nak a régi jó paraszti mondás: — Mentül koszosabb, annál jobban vakaródzik . . . A szabadelvű társadalom csufjára.

Majd így folytatja gúnyoros czikkét:

Manapság a magyar nemességet megkaphatja bármely szolgálatból kivénült, buta cseh kapitány is. Ez kidukál neki, ugy mint a kegyelmes urak portásainak és ajtónállo inasainak a koronás ezüst érdemkereszt. — Megkaphatja azonkívül bizonyos körülmények között az is, aki megadja a szabott árat a nemesi czimnek.

Hogy milyen neveltséges ez a nemesség vásárlás, az alábbi ötletes dolog is mutatja. Lehet, hogy nem is igaz, de azért, ha tréfa is, végtelenül jellemző. A börzén történt állítólag. A lipótvárosi pénzkirályok voltak együtt.

— Hallom Deutsch, hogy magyar nemes leszel. Igaz? — kérdi az egyik.

— Igaz — feleli a kérdezett. Pár nap mulva megjön a kinevezés is.

— Mondjal csak Deutsch, mibe került neked ez a nemesség?

— Hatvanezer koronába.

— Szép pénz. No és milyen előnevet kapsz érte?

— Hatvani.

Hatvani, hatvani . . . Elég jól hangzik, de hatvanezer korona is szép pénz. — Látd én a te helyedben, ha már hatvanezer koronát fizetek a nemességért, legalább is a „hetveni” előnevet vettem volna meg.

— Nos és miért?

— Hát legalább nem emlékeztetné az embert mindig a hatvanezer koronára . . .

Akár igaz, akár nem ez a kis párbeszéd, végtelenül jellemző mégis.

Léghajó és motor.

Katonai és sportkörök nagy érdeklődése mellett ment végbe tegnap Bécsben az az érdekes verseny, mely hivatva van eldönteni, vajjon katonai szempontból a léghajónak vagy motornak (motocycle) van-e nagyobb jövője és a kettő minő szerepet fog játszani a modern hadviselésben. Az érdekes versenyről a következőket jelentik Bécsből.

A verseny czélja az volt: megállapítani, hogy egy léghajó, melyben katonák ülnek, szem előtt tartható-e bicyklis, illetve motocyclis katonai csapat által, hogy a léghajó leszállása alkalmával kezébe kerülhet-e a katonai csapatnak. Egy varból, melyet az ellenség megszállva tart, léghajót küldenek ki. A leghajót észreveszi az ellenség s rögtön bicyklis katonákat küld a léghajó üldözésére, akinek czélja a léghajó leszállásánál elcsipni. A léghajó parancsnoka persze azon igyekszik, hogy üldözői elől elmenekülhessen. Ennek feladatnak keretén belül folyt le a tegnapi verseny.

A felszállásnál az is megnehezítette a léghajósok feladatát, hogy felszállásuk után két óra mulva földre kellett szállniok. A léghajó reggel 8 órakor emelkedett föl a bécsi Arzenálból. A léghajósok több postalagalambot vittek magukkal. A „Meteor” léghajót Lipót Salvátor vezette. Az üldözők, a kik motocyclin voltak, öt csoportban állottak föl. Az első csoport, a felszállás után rögtön üldözőbe vette a léghajót, a második csapat öt percz mulva s a harmadik tíz percz mulva indult utnak. A szél nem igen kedvezett a léghajósoknak s így az ül-

Cserépkályha tisztítás **Bészler és Dávid** vaskereskedőknél
felállítás és átrakás Piacz-u. 7 sz. Vecsey-ház.
eszközölhető **Takaréktüzhely (Sparherd) nagy raktár.**

dőzőknek könnyebb volt a feladatuk. Egy órai üldözés után a léghajósok ballasztot dobtak ki, miáltal magasabbra emelkedtek. Lipót Salvátor főherceg a Dunán át akarta vezetni a léghajót s czélja az volt, hogy Tulln és Langenlábem között leszállhasson, a Duna balpartja mellett.

A Duna fölött azonban egy légáram más irányba terítette el s ekkor ismét ki dobtak ballasztot, hogy a magasabbra való emelkedés által új légáramba kerülhessenek. Ez alatt a kétórás határidő is lejárt és a „Meteor“ a határidőn tízpercczel túl teszálit egy kis szigetre.

A leszállás után tizenkét percz mulva feltűnt az első automobil, melyet Tauber főhadnagy vezetett. Legelsőnek ő érkezett meg, majd három motocyklis katona is feltűnt s a léghajó kikötése után egy negyed óra mulva elérték a „Meteor“.

Az üldözők akkor oldották volna meg a feladatokat, ha a léghajót leszállása után tíz perczen belül csipik el, így öt perczet késtek. A léghajó még két óráig tarthatta volna magát a levegőben. Természetes, hogy a kísérlet nem dönti el érdemlegesen a léghajó és motor közötti verseny elsőségét, de mint kísérlet katonai szempontból rendkívül érdekes eredményeket szolgáltatott.

CSARNOK.

Szunyog-história.

(Elbeszélés.)

Irtá: **Azar.** (11.)

— Na, ez grandióz, mi? Egy ember hőstettet visz végbe s még a gyermekének sem mondja el, annyi esztendők mulva sem. Mi? En ki fogom most már kiabálni. Azt is, hogy most meg a fia mentett meg Mi-he? Nincsen igazam?

— Én megcsóvaltam a fejemet.

— Nem szükséges, kegyelmes ur!! Inkább az, hogy az esőköpenyemet vegye föl, ülünk a bricskámra és menjünk most már Bájba. Ott a kastélyban az özvegy méltóságos asszony ad nekünk a ruhatárból akár diszmagyart is. Van elég.

— Mit? He? Fiatal izé, doktorkám! Hogy én most így odamenjek a méltóságos asszony elé? Mi? Ebben a tógában, ami esőköpönyeg? Bár legelőbb kothornusom lenne; tudja, olyan csizmaféle, amilyen a régi görög isteneknek volt. Mi-he? Hát hogy menjek?

— Kegyelmes ur...

— Mit, izé! Gondolja meg csak az izét, hogy én megállók, meghajtom magam, kezet akarok csókolni és akkor szét talál nyillani a tógám és akkor izé, milyen izé lesz?

Bizony olyant kacagtam a sok izének, különösen a legutolsónak, hogy izé, szinte hanyattestem.

— Kegyelmes ur...

— No hát izé, lássa, hogy izé, kacagni való lenne. Mi, he? Nincs igazam?

— Menjünk akkor, kegyelmes ur, Lichtscheinhoz, a nagybérlelőhöz.

— Mehetünk, mehetünk. Az én zsidócskám derék ember, az apja is „derék, becsületes“ zsidó volt. Nekem a fiatal zsidócska most is bérlelőm vagy 1600 holdról, amíg élek, mindig nála hagyom a bérletet. Szeretem azt a családot, jó magyar zsidók. Mi-he? Nem igaz?

— Igaz, ismerem őket.

S aztán mentünk. A kocsisom elől vezette a két sárgát, én a gróf mellett a hátulsó ülésen tartottam a gyeplőt, hátul meg jött a vén szürke kocsis a két hófehér, haty-

tyunyaku, gyönyörű állattal. De csak a nyakuk és fejük volt fehér, a többi fekete iszappal volt besubickolva. És a mint megyünk szép vigyázva, ügyelettel, hát látom, hogy a töltésen jön végig Báj felől egy hosszú processzió, sok-sok ember, legelőb ökrökkel egy hatalmas robusztus magyar paraszt, bő ingben és egyéb „kimondhatatlan“ hófehér ruhában, ezüstgombos a „lájbli„-ja s két olyan hosszú szürke bajussza lóg le kétoldalt, hogy akár a füle körül is csavarhatja.

— Kegyelmes uram, meg jelentünk segítségül, de látom — hála a jó Istennek, nincs rá szükség! és olyat parolázott bele a grófnak tenyerébe, hogy olyat lőtt, mint egy puska.

— Köszönöm, köszönöm! Hát izé, báji bíró, hogy tudta meg, hogy bajban vagyunk?

— A méltóságos asszony a kastélyból izente sürgősen, a huszárt is elküldte holmi finom-fain ruhákkal. Itt vannak a ruhák is, a hajdu is.

— Há—mi? Te János! He? Hát izé, honnan tudta meg a méltóságos asszony, hogy izé, bajban vagyunk?

— Meginstálom a „nagyság“ grófot, a torony szobából nézte ki egy olyan hosznucsövű tábori valamin, amit hol ki, hol be tologatott, amíg eltalálta. Éppég mikor mosdottak.

János, a huszár, erdélyi székely volt a származására nézve és nem ismert nagyobb urat soha a „nagyságos“-nál. A fejedelmek is Erdélyben csak nagyságosak voltak.

Hanem az öreg gróf elveresedett, felém fordult:

— Szervusz! He—mi? Na most mondja meg, mit csináljunk? Hogy menjek én oda? Mi? En Ádám kosztümben mosdódom és engem az ujkori Éva meglő egy félmertföldről tábori ágyval vagy mivel. Mi?

— Vis maior, kegyelmes ur?

— Vis maior, vis maior! Szapperlott krucija! Bar ezelőtt 30 évvel történt volna ez az izé, vis maior. Így nem jártam még az Indiákon sem. Mi?

Azután bementünk egy füzesbe, hogy a tábori ágytól védve legyünk és a küldött ruhatárból öltözni kezdettünk. Hát bizony úgy volt, hogy a „pantalló“ hosszú volt egy kissé, de szűk, nemcsak a bokában, hanem fentebb is. A mellényt hátul egészen ki kellett eresztetni, sőt még meg is repesztetni. A „rokk“ pedig elég jól állott volna, hanem a rokkujak oly szűken jöttek föl a karokra, hogy azoknak az állétszerű karoknak a gyönyörű anatómiai idomjai úgy kilátszottak, mintha „Monasztéry és Kuzmik“, avagy ennek az utódai állították volna ki valamely kecses, előkelő dáma részére. Tudniillik azt a régimódi „szmokking“-ot, vagy mit.

— Izé, he doktorka! Ha én ebben a kosztümben egyet mozdulok, kireped mindenem! Mi? Nem igaz?!

— Igaz, kegyelmes ur!

— Hát mit gondol? Mi?

— Azt, hogy ha szabad lenne, nevetnék.

— Ha-ha-ha, brávo, igaza van! Izé, maga egyenes ember. Derék, brávo, ha-ha-ha és aztán kacagtuk, amíg mentünk. Még János is, a vén konfidens huszár, még az is kacagott.

Amikor a kastélyba értünk, a lépcsőzetes, oszlopos „kiugró“ előtt, ott állott egy magas, karcsu, idősnek látszó delnő, szürke hajú, nemes, bánatos arcvonásokkal. Valaha, valamikor, ki tudja miképen, ennek az asszonynak, magyar mágnás delnőnek, sok bánata lehetett.

Hanem amikor meglátta a kegyelmes urat, hogy milyen ügyelve lépett le az én legényes bricskámról, bizony fölragyogott valami olyan mosolygóan a két bánatos szemében, s úgy mondá:

— Isten hozta, gróf, az én özvegy házamnál! Látom, még mindig fiatalok akarunk lenni...

— Igen is, igen! Méltóságos grófnő, kuzinom, kezét csókolom.

Hát megpróbálták a kezesókolást. A kegyelmes ur nem tudott hajolni a pantalló meg a „rokk“ miatt. A méltóságos asszony, ő meg segített és nyujtá fel a kezét. Ugy csókolta kezét az idős gavallér, a magyar mágnás a gyönyörű szép magyar mágnásnőnek, az öreges delnőnek.

Bizony szép volt és nem repedt el semmi.

Régi régi dolgok, a szereplők nem is élnek, nem szabad bolygatni.

(Folyt. köv.)

Az új szőnyegházban

ujjonnan nagyválasztékban érkeztek:

Szönyegegk

Ágy és asztalteritők

Szövet, selyem, plüsfüggönyök

Butorszövetek

Ujdonság:

Aplikált csipke Storok

Volanttal.

Valódi Linoleum.

Bosznay J. és Társa

divatáruháza

DEBRECZEN, Kossuth utca 11.

Kiadó lakosztályok és boltok.

Az ev. ref. egyház tulajdonát képező Kossuth utca 31 sz. a. háznál az udvarban két szoba, konyha, kamara, pincze és padlás.

Továbbá az egyháztér 5. sz. háznál egy bolthelyiség május 1-től haszonbérbe kiadó, a bérlet felől értekezhetni lehet az egyház irodájában a délelőtti órákban.

Debreczen, 1903 ápril 25.

Otrokocsi Végk János

a ref. egyh. gazd. gondnoka.

Üzlet átalakítás miatt

a legfinomabb

férfi kalapok és nyakkendők

rendkívül leszállított árban

kaphatók

Szent-Királyi Tivadar

műiparúru üzletében.

Boros Testvérek

nőidivat
áruházában

Diyatos Ruhakelmék, Selymek, Jó
Jó Sefirek, Batisztok, Vász-
nak, Szőnyegek, Függe- Olesó
Olesó nyök, Ágyterítő, Pipere Divatos
ezikkek.

Ovadékképes pénzbeszedőt
mellékjövede-
lemmel és fixummal keres a Kazinczy könyv-
kereskedő részvénytársaság Debreczenben.

Olesó törlesztés

kölcsönöket a legjobb helyen gyorsan ki-
eszközöl Rácz Béla bankirodája Debreczen,
csapó-u. 12. 25 pénzintézettel áll összeköt-
tetésben, összegyűjtött kölcsön kérvényeit a
Bank külföldön intézi el.

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönséggel
tudatni, hogy 45 év óta a debreczeni piacon
fennálló

czipő
üzletemet

Kossuth-u. 2 sz., a városháza épületébe

áthelyeztem és régi jóhírnevű üzletem ve-
zetésével **Gusztáv és Gyula** fiamat biztam meg.

Női, férfi és gyermekecipő raktáram

kizárólag saját készítményem s a mellett
versenyeznek a silány külföldi gyártmányok
arával is.

Olyan munkaerő áll rendelkezésemre,
hogy a legkényesebb igényeket is a legjobban
kielégíthetem különösen a **mérték szerinti**
megrendeléseknél.

Az eddigi szíves támogatást megkö-
szönve, kérem továbbra is jóakaratu part-
fogását,

Tisztelettel **Weidner József.**

350.

Az István gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEGYZÉKE

Az 1887. ápr. 18-án Bpsten tartott ál-
talanos magyar malomgyűlésen megállapi-
tott s 1887. jun. 1-én életbe lépett eladási,
fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó
egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénz
fizetés mellett. Zsákkal együtt. Kor. érték.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű	27.—
B. " aprószemű	26.—
0. Királyliszt	26.—
1. Lángliszt kivonat	25.—
2. Elsőrendű zsemleliszt	24.20
3. Zsemleliszt	23.40
4. Elsőr. kenyérl.	23.—
5. Közép kenyérliszt	22.40
6. Kenyérl.	21.40
7. Barna kenyérl.	20.40
7 1/2 " II.	19.40
8. a. " III.	15.—
11. Finom korpa zsákkal	8.20
12. Durva korpa zsákkal	8.20
Csirkebuza zsák nélkül	7.60

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.
A. B. 0—6 számig 85 kiló
7. és 8. sz. 70 kiló
11. 12. 50 kiló

Debreczen, 1903. ápril 29.

Eltűnt

minden börtisztatlanság és bőrkiütés, ugyszin-
tén bőrtüsző, bőr és arcvörösség stb. a

Bergmann kátrány kénzappan.
(Védjegy 2 bányász.)

napontai használata által. BERGMANN & Co.
Drezda és Tetschen a/E. Kapható 60 fill.-vel dr.
Rothschnek V. Emil gyógyszerárában.

Eladó tanyaföld.

II.-Szoboszló határában a várostól 1/2
óránnyira fekvő 66 kat. hold prima szántó-
föld nagy tanyával eladó.

Értekezhetni **Ulrich Jenővel** Debreczeni
Első Takarékpénztárnál.

Telefon 63. szám.

Rosenberg Albert Özvegye és Fia

a magyar királyi államvasutak szállítóhivatala és vámközvetítési irodája
elvallal:

költöztetéseket

szabadalmazott hat és nyolcz méteres butorszállító kocsikkal, egy
és két fogatu rugganyos társzekerekkel, a szállítástól eredő károk
szavatossága mellett, jutányos áron.

Előjegyzések a májusi költözködési időnyre irodánkban (Piacz-
utca 60. sz., Bankpalota mellett) elfogadtatnak és ugyanott min-
denféle szállítási ügyben készséggel nyújtunk. felvilágosítást.

Az összes bécsi és budapesti szállítócégek képviselője.

Mészáros Miklós

a magyar kir. szabad. osztálysorsjáték főárusítója

Budapest, VIII., József-körút 22—24.

ajánlja a m. kir. szab. osztálysorsjegyek főárusítójából
való közvetlen beszerzését **eredeti árakban:**

 1/8 1/4 1/2 1/1
1.50 3.— 6.— 12.— korona.

Megrendeléseket czélszerűségről postautalványon kérem

Huzás már május hó 22 és 23-án.

T. iparos

urak figyelmébe. Kö-
vacs kösznet, pozso-
nyi kösznet, (Kox) és
faszenet legjutányosab-
ban házhoz szállit
Neumann és Weisz
hatvan u.5. telefon 205

Üzleti könyvek

csoda olesón kaphatók
Hoffman és Kronovitz.
könyvnyomdájában
Piacz-utca 49.

Miért szenved ön?? Hiszen önnek gyógyulása bizonyos még akkor
opeátiót is elkerülheti, ha a

valódi

THIERRY A.-féle Centifiola kenőcsöt

használja, mely **rendkívül vonzó, a sebek gyógyításában valamint a fájdal-
mak enyhítésében utólréhetlen.** A valódi Centifiola-kenőcs alkalmazható: a
szoptatók mellkeménykedésének, a tej elapadásának, az orbáncznak eseteiben,
továbbá mindenféle régi sérvek, láb- és csontnyílások, sebek, folyások, dagadt
lábak s csontvesedéseknél, vágás, szurás, lövés és ütés által előidézett sebeknél;
az idegen testek, pl.: üveg, szálla, homok, tövis, serét stb. eltávolításánál; min-
denféle daganat, kinövés, képződmény, karbunkulus és ráknál; vögre pokolvar,
körömméreg, körömgtyülés, a lábna járás közben történt kisebelése, fagyás és
égetés okozta sebek, a betegek és gyermekek fekvés általi kisebesülése, torok-
daganat, meggyült vér, fülzugás stb. eseteiben. 2 tégely csomag csomagolással
postadíjjal együtt 3 ko. 50 fill. Temérdek elősmerő levél megtekinthető. Utánzatok
vételtől óva intek mindenkit és arra ügyeljünk, hogy „Schutzengel Apotheke des
Thierry (Adolf) Limited in Pregrada“ a tégelybe van-e égetve.

Gyógyszerész A. Thierry balzsam és Centifiola kenőcs.

Eme két gyógyhatásában utólréhetlen szer soha nem romlik el, sőt men-
tül régiebb, annál jobb, nem árt a szérnek a fagy, sem meleg s ezáltal télen
nyáron szétküldhető. Mindenkor hatással alkalmazása esetén könnyen bevárha-
tó az orvosi segély, természetesen nem szabad hatástalan utánzásokhoz nyulni,
melyért csak haszontalanul elpredáljuk a pénzt, hanem mindig tartson minden
család készenlétben e világhírű, olesó, megbízható, a mellett tartalmatlan szerből
A hol nem bizonyos, hogy az én kitünő szerem ott ajánlatos egyenesen tölem
hozatni. Czim:

Apothek er Thierry (Adolf) Schutzengel-Apotheke in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Főraktár: Budapest Török József, Zágrábban Mittelbach S. és Bécsben Brady C. gyógyszerészeknél.

